

ДѢЛЪ VI.

ЛЮБОВНИ

Стр.

223.	Цвѣте красно да би знало	238
224.	Трѣви, цвѣтя зелени	238
225.	Далечь отъ мойта башина	239
226.	Цвѣте мило, цвѣте красно	240
227.	На пощѣта си ясенъ мѣсець	241
228.	Отъ какъ нежно ме погледна	241
229.	Между прѣкраснитъ цвѣтя	241
230.	Ела при менъ, о дѣвойко	244
231.	Не ставай рано, прѣдъ зора	245
232.	Чудѣ се денъ и пощѣ	246
233.	Любовенъ пламъкъ ме гори	247
234.	Видѣхъ и познахъ	247
235.	Хубава моме послушай вечъ	248
236.	Що си кажрѣна мила душице	248
237.	Ахъ! прости ме, о душице	249
238.	Съ вѣрна клѣтва ме измами	250
239.	Ахъ, кждѣ ѣ, какво ли прѣзи	251
240.	Мойта мила се родила	252
241.	Горка горчица, подъ гжета вѣрба	253
242.	Изгрѣла е мѣсечинка	254
243.	Плачи, тѣжи и въздишай	254
244.	Златната свѣтла зора	255
245.	Спи дѣвойката красива	256
246.	Когато вечеръ пѣшеъ	257
247.	По моря се скитамъ ази	259
248.	Отъ хубостъ пѣсенъ запѣвамъ азъ	260
249.	Дѣво красна, дѣво мила	260
250.	Видѣхъ те и обикнахъ те	261
251.	Не растѣтъ саминки	262
252.	Днесъ, мило либе, денъ е за мене	263
253.	Скрѣбно врѣме за насъ дойде	264
254.	Заспала е, заспала е	265
255.	Търсила ѣ майка сина своя Янка	266
256.	Ти момиче младо	268
257.	Хвѣрли всичко мой мила	268
258.	Любеше ме тя горката	270
259.	Я не гледай, о дѣвойко	270
260.	Тебе любяхъ, о дѣвойко	270
261.	Залюбилъ дядо три моми	271
262.	Момиче малъкъ дяволо	272
263.	Славейче ле, славейче	273
264.	Ясенъ мѣсець пакъ изгрѣхъ	274
265.	Дѣ е момиче мама ти	276
266.	Да бѣгамъ вече азъ	276
267.	Пустни ми, лелю мари, Тодорка	278
268.	Хубави моми ловченки достъ	278
269.	Овчаръ по брѣгъ ходи	279